

GENİŞ AİLEDE VE ÇEKİRDEK AİLEDE YAŞAYAN ÇOCUKLARIN AİLE ORTAMINI ALGILAMALARININ İNCELENMESİ

The Study of The Perception of Family Life Among Children Living in Extended and Nucleus Families

Figen GÜRSOY*

Tuğba COŞKUN**

* Doç. Dr., Ankara Üniversitesi Ev Ekonomisi
Yüksekokulu Çocuk Gelişimi ve Eğitimi Anabilim Dalı Öğretim Üyesi

** Bilim Uzmanı; Ev Ekonomisi (Çocuk Gelişimi
ve Eğitimi) Anabilim Dalı

ÖZET

Bu araştırma büyük anne ve babası ile birlikte yaşayan 12-13 yaş grubu çocukların aile ortamını algılamalarını belirlemek, etkili olabilecek etmenleri ortaya koymak, aileleri algılamalarının bazı değişkenlere göre farklılık yaratıp yaratmadığını saptamak amacıyla planlanmıştır. Araştırmada, geniş ailede

ve çekirdek ailede yaşayan çocuklarda cinsiyet, doğum sırası, kardeş sayısı, geniş ailede yaşayan çocukların ise; çocuğun birlikte yaşadığı büyük ebeveynin kim olduğu, büyük ebeveynle yaşama süresi gibi değişkenlerin çocukların ailelerini algılamalarında farklılık yaratıp yaratmadığının incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma, Ankara İl merkezinde bulunan altı sosyo-ekonomik düzeyi temsil eden semtlerden seçilen ilköğretim okullarına devam eden 12-13 yaş grubu çocuklar üzerinde yürütülmüştür. Araştırma sonucunda geniş ve çekirdek ailede yaşayan çocukların arasında aile değerlendirme ölçüği alt boyutları ve toplam puan açısından önemli farklılıklar olduğu belirlenmiştir. Çocukların cinsiyeti, doğum sırası, kardeş sayısı değişkenleriyle, aile değerlendirme ölçüği alt boyutları açısından önemli farklılıklar saptanmıştır. Kardeş sayısı değişkeni açısından aile değerlendirme toplam puanı üzerinde önemli fark yarattığı belirlenmiştir. Geniş ailede yaşayan çocukların ise, birlikte yaşadığı büyük ebeveynin kim olduğu değişkeni ile aile değerlendirme ölçüği alt puanları açısından önemli farklılık yarattığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Geniş aile, çekirdek aile, aile ortamını algılama

ABSTRACT

This study is planned to examine the perception of family environment of 12-13 year-old children who live with their grandparents; to identify the effectual factors on these children, to determine whether family perception of children differed in some variables. The study is aimed at finding out whether there are any significant differences among several variables like gender, order of birth, number of siblings living in extended and nucleus families, and the period of living with grandparent in the extended families. This research is conducted through the 12-13 year-old primary school children chosen as representatives of the low socio-

economic slum areas of Ankara. By looking at the results of this research, it is concluded that there are significant differences in the perception of family environment between children living in extended and nucleus families when considered with respect to the sub-dimension of family evaluation scale and the total number of scores. It is also concluded that there are a considerable number of differences of perception with regard to the variables of different genders of children, order of birth, number of siblings as well as with regards to the sub-dimension of family evaluation scale. Furthermore, the results show that the number of siblings have a meaningful impact on the total score of family evaluation system. Finally, among the children living in the extended families, a significant difference is detected between the variable of the oldest member of the family and the family evaluation scale's sub-scores.

Key Words: Extended family, nucleus family, perception of family

GİRİŞ

Çocuğun doğumuyla birlikte ilk karşılaşışı ve sosyal ilişkilerini kurduğu toplumsal kurum ailesidir. Aile çocuğun beslenme, bakım, korunma ve sevilme ihtiyaçlarını karşılamasının yanı sıra, çocuğu gelişimi ve davranışları açısından da yönlendirerek onun toplumsal bir birey haline gelmesine yardımcı olmaktadır. Bu nedenle yapı olarak ailennin ve aile içindeki ilişkilerin çocukların üzerinde çok önemli etkileri bulunmaktadır (Dizman, 2003):1

Ana-baba, çocuğun en uzun süre ve en yakın etkileşimde bulunduğu kişilerdir. Çocuk, kültürel değerlerini, temel alışkanlıklarını, gelişim görevlerine karşı yaklaşımlarını aile ortamında kazanmaktadır. Çocuğun olumlu bir benlik tasarımlı oluşturulmasında, yeterlik duygusu kazanmasında ana-babası

ile etkileşimi sırasında aldığı geri bildirimler çok önemli rol oynamaktadır. Ana-babalar, çocuklar için en yakın özdeşim modelleridirler. Özellikle kişiliğin oluşumunun ilk yıllarda ana-babaların tutumları çocuklarda temel özelliklerin oluşmasında önemli rol oynamaktadır (yayim.meb.gov 2005).

Toplumsal değişimelerle birlikte aile yapıları da çeşitli değişikliklerden geçmiştir. Bu değişimlerin ortaya çıkardığı en önemli aile tipleri, geniş ve çekirdek aile tipleri olarak sayılmaktadır. Çekirdek aile, anne-baba ve çocuktan oluşan makadır. Geniş aile ise, içinde birden fazla kuşağı barındıran kalabalık bir aile tipidir.

Çocuğun ilk toplumsallaşma sürecinin başladığı yer olarak bilinen aile kurumu içindeki ilişkiler aynı zamanda çocuğun kişilik temellerinin de atıldığı ilk yerdir. Çocuğun içinde yaşadığı aile ortamını olumlu ya da olumsuz olarak değerlendirmesinde ebeveyn ait özellikler, ebeveynleriyle olan ilişkileri ve aile tipi gibi faktörler etkili olmaktadır. (Bıçakçı ve Gürsoy, 2004:23)

Aile bireyleriyle birlikte büyük ebeveynlerden birinin ya da her ikisinin yaşaması, kuşak çatışması ve tutum farklılıklarının nedeniyle aile ortamında gerginlik yaşanmasının yanı sıra bazen de ortamı sakinleştirici ve yumuşatıcı rol oynayabilmektedir. Büyük ebeveynlerin aile bireyleri ile olan ilişkileri ve onlara davranışları o ailenin sağlıklı veya sağılsız olduğunun belirlenmesi için temel oluşturabilmektedir. (Çoşkun, 2005:32)

Bu düşünceden hareketle çalışmada, geniş ve çekirdek aileye sahip olan çocukların aile ortamını algılamalarının incelenmesi ve aile ortamını algılamlarında çeşitli değişkenlerin farklılık yaratıp yaratmadığının belirlenmesi amaçlanmıştır.

MATERİYAL VE METOD

Büyük aile; kırsal alanda yaşayan akrabalık ilişkileri kuvvetli, geçimini tarımla sağlayan aile tipidir. Bu ailedede kararlar erkekler tarafından alınır. Bu aile formu, geleneksel aile olarak da adlandırılır. (Cengiz, Gökçe 2004:190-191)

Geniş aile bir çok kuşağı barındıran, aynı geliri, aynı sofrayı paylaşan kârkalalık aile biçimidir. Geniş aile büyük ölçüde baba soyuna dayanmakta, atikerlik bir özellik göstermektedir. Yaşayan üyelerin özelliğine bağlı olarak bu aile tipi; dikey geniş aile ve yatay geniş aile tipi olarak ikiye ayrılmaktadır. Dikey geniş aile; baba-oğul-torun gibi üç kuşağın bir arada yaşadığı bir aile modelidir. Yatay geniş aile ise; bütün akrabalık ilişkilerinin yer aldığı ve ana-baba ve çocukların yanı sıra büyükanne, büyüğübaba, hala, teyze, amca, dayı gibi akrabaların bir arada yaşadığı aile tipidir. (Gönen ve Hamlemitoğlu 1993:25; Coşkun, 2005:291; Topçuoğlu, 2001).

Bu araştırmmanın evrenini, Ankara İl merkezi sınırları içinde bulunan, alt sosyo-ekonomik düzeydeki semtlerden seçilen ilköğretim okullarının altıncı ve yedinci sınıflarına devam eden, geniş aileye ve çekirdek aileye sahip çocuklar oluşturmuştur.

Seçilen ilköğretim okullarında öğrenim gören geniş ailede yaşayan çocukların tamamı ile çekirdek ailede yaşayan aynı sayıda ve cinsiyettedeki çocuklar araştırma kapsamına alınmıştır. Araştırmaya geniş ailede yaşayan 150, çekirdek ailede yaşayan 150 çocuk olmak üzere toplam 300 çocuk dahil edilmiştir.

Araştırmada örneklem seçiminde geniş ailede yaşayan çocukların en az üç aydır büyük ebeveynleri ya da büyük ebeveynlerinden biriyle yaşıyor olması, çekirdek ailede yaşayan çocuklar için

ise her iki biyolojik ebeveyniyle birlikte yaşıyor olması şartları aranmıştır.

Araştırmada geniş ailede ve çekirdek ailede yaşayan çocukların kendileri ve aileleri hakkında bazı bilgileri edinmek amacıyla "Genel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Çocukların ailelerini algılamalarını ölçmek amacıyla Amerika Birleşik Devletlerinde Epstein, Bishop, Baldwin ve Keitner tarafından Brown Üniversitesi ve Butler Hastanesi İşbirliği ile Aile Araştırma Programı çerçevesinde geliştirilen (1983), Bulut (1990) tarafından Türkçe'ye çevrilen ve uyarlanması yapılan, "Aile Değerlendirme Ölçeği (Family Assessment Device)" kullanılmıştır. Ölçeğin geçerlik çalışması, 1983'te Epstein ve Bishop tarafından yapılmıştır.

Aile değerlendirme ölçeği yedi alt ölçekten oluşmaktadır. Bunlar aile işlevlerindeki sorun alanlarını tek tek ele almaktadır. Bu alt ölçekler; problem çözme, iletişim, roller, duygusal tepki verebilme, ilgi gösterme, davranış kontrolü ve genel işlevlerdir. Toplam puan ise genel olarak ailenin sağlıklı-sağlıksız olup olmadığını göstermektedir. Ölçeğin her bir maddesinden alınan puanlar 1-4 arasında değişmektedir. Ölçeklerden alınan yüksek puan sağlıksız aile yapısını ifade etmektedir. Her bir alt ölçek için toplam puan, o ölçege ait maddelerden alınan puanların toplamı olarak belirlenmektedir. Aile değerlendirme ölçeği 60 maddeden oluşmaktadır. Her madde aile yaşamına ilişkin olumlu ve olumsuz ifadelerin yer aldığı bir cümleden meydana gelmiştir ve her biri yedi alt ölçekten bir tanesine aittir.

Araştırmaya alınan çocukların cinsiyeti ve kardeş sayısının aile puanlarında farklılık yaratıp yaratmadığını belirlemek amacıyla "Çift Yönlü Varyans Analizi" yapılmıştır. Çocuğun büyük

ebeveynlerinden hangisiyle yaşadığı ve birlikte yaşama süresinin aile puanlarında farklılık yaratıp yaratmadığını belirlemek için "Tek Yönlü Varyans Analizi" uygulanmıştır. Farklılığın anlamlı çıkması durumunda farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını belirmek amacıyla Duncan Testi yapılmıştır.

BULGULAR VE TARTIŞMA

Geniş ailedede ve çekirdek ailedede yaşayan çocukların cinsiyetlerine göre aile değerlendirme ölçüği alt boyutlarına ilişkin ortalamalar, standart sapmalar ve varyans analizi sonuçları Çizelge 1'de verilmiştir.

Çizelge incelendiğinde, çekirdek ailedede yaşayan kız (1.90 ± 0.28) ve erkek (2.00 ± 0.29) çocukların aile değerlendirme ölçüği toplam puanlarının, geniş ailedede yaşayan kız (2.32 ± 0.46) ve erkek (2.31 ± 0.44) çocukların puanlarına göre daha düşük olması, geniş ailedede yaşayan çocukların aile ortamlarını çekirdek ailedede yaşayan çocuklara göre daha olumsuz algıladıklarını göstermektedir.

Yapılan varyans analizi sonucunda aile tipi ile problem çözme, iletişim, roller, duygusal tepki verme, ilgi gösterme, davranış kontrolü, genel işlevler ve aile değerlendirme toplam puanı arasındaki farklılığın ($p < 0.01$) önemli olduğu belirlenmiştir. Ayrıca cinsiyet ile problem çözme ($p < 0.05$) ve ilgi gösterme puanları ($p < 0.01$) arasındaki farklılığın anlamlı olduğu belirlenirken, iletişim, roller, duygusal tepki verme, davranış kontrolü, genel işlevler ve aile değerlendirme toplam puanı ($p > 0.05$) ve aile tipi x cinsiyet interaksiyonu arasındaki farkın önemsiz olduğu ($p > 0.01$) saptanmıştır.

Geniş aile tipinde, ailelerin geleneklere olan bağlılıklarını ve evde bulunan kişi

sayısının fazla olması nedeniyle ailede stres ve yoğunluk daha fazla yaşanabilemektedir, dolayısıyla da çocuklara yeterince ilgi ve sevgi gösterilmeyebilmektedir. Ayrıca geniş aile tipinde anne-babanın çocuğu ayıracak fazla zamanlarının olmaması, büyük ebeveynler ve ebeveynler arasında yaşanan tartışmalar ve ailedede sergilenen tutum farklılıklarını geniş ailedede yaşayan çocukların aile ortamını olumsuz değerlendirmelerine neden olabilmektedir.

İçli (1994), sosyal sorunlar çerçevesinde aile içi ilişkileri incelediği çalışmasında, geniş ailedeki çocukların aileleri için daha olumsuz duygulara sahip olduğu ve çekirdek aileyeye göre aileleri ile iletişim kurmadada zorlandıklarını belirtmiştir.

Çizelge 2'de geniş ailedede ve çekirdek ailedede yaşayan çocukların doğum sırasına göre aile değerlendirme ölçüği alt boyutlarına ilişkin ortalamalar, standart sapmalar ve varyans analizi sonuçları verilmiştir. Çizelge incelendiğinde geniş ailedede yaşayan çocukların ilk çocuk olanların aile değerlendirme toplam puanının en düşük olduğu (2.29 ± 0.46) bunu, ortanca çocuk olanların (2.32 ± 0.41) ve sonuncu çocukların puan ortalamasının (2.34 ± 0.49) izlediği saptanmıştır. Çekirdek ailedede yaşayan çocukların ise ilk çocukların toplam aile değerlendirme puanlarının 1.94 ± 0.28 olduğu, ortanca çocukların puanının 1.95 ± 0.30 ve son çocukların puanının 1.95 ± 0.30 olduğu belirlenmiştir.

Yapılan varyans analizi sonucunda aile tipi ile problem çözme, iletişim, roller, duygusal tepki verme, ilgi gösterme, davranış kontrolü, genel işlevler ve toplam puan arasındaki farklılığın ($p < 0.01$) önemli olduğu belirlenmiştir. Doğum sırası ile duygusal tepki verme puanı arasındaki farkın önemli ($p < 0.05$) ol-

Çizelge 1. Geniş Ailede Ve Çekirdek Ailede Yaşayan Çocukların Cinsiyetlerine Göre Aile Değerlendirme Ölçeği Alt Boyutlarına İlişkin Ortalama Standart Sapmalar Ve Varyans Analizi Sonuçları

AİLE DEĞERLENDİRME ÖLÇEĞİ ALT PUANLARI																	
Alle tipi ve cinsiyet	N	Problem Gözme		İletişim		Roller		Duygusal teptki		İlgî gösterme		Davranış kontrolü	Genel işlevler	Toplam			
		—	x	—	x	s	—	x	s	—	x	—	x	s			
GEN. AİLE	K 75	2,43	0,60	2,39	0,56	2,30	0,60	2,41	0,58	2,23	0,59	2,17	0,52	2,15	0,61	2,32	0,46
	E 75	2,17	0,62	2,39	0,54	2,31	0,66	2,43	0,51	2,40	0,63	2,22	0,54	2,16	0,63	2,31	0,44
ÇEK. AİLE	K 75	2,04	0,48	2,16	0,42	1,95	0,39	2,08	0,54	1,96	0,55	1,96	0,41	1,84	0,37	1,90	0,28
	E 75	1,98	0,51	2,16	0,42	2,06	0,36	2,18	0,51	2,18	0,49	1,99	0,46	1,89	0,40	2,00	0,29
GENEL	T 150	2,01	0,49	2,16	0,42	2,01	0,38	2,13	0,52	2,07	0,53	1,97	0,44	1,87	0,38	1,95	0,29
	K 150	2,23	0,57	2,27	0,51	2,12	0,53	2,24	0,58	2,09	0,59	2,06	0,48	2,00	0,52	2,11	0,43
Vary. Anal. son.	E 150	2,08	0,57	2,27	0,49	2,19	0,55	2,31	0,52	2,29	0,57	2,10	0,52	2,02	0,54	2,15	0,40
	T 300	2,15	0,58	2,27	0,50	2,15	0,54	2,28	0,55	2,19	0,59	2,08	0,50	2,01	0,53	2,13	0,42
Alle Tipi	1	6,313	20,293*	3,931	16,040*	6,660	24,173*	6,156	21,096*	4,363	13,314*	3,607	15,021*	6,158	22,828*	10,05	68,588*
Cins.	1	1,797	5,777**	5,333	0,002	0,291	1,055	0,318	1,090	3,004	9,167*	0,113	0,471	5,227	0,194	0,157	1,073
A.t.xc	1	0,703	2,259	5,333	0,000	0,161	0,583	0,106	0,362	5,227	0,160	6,311	0,26	2,303	0,104	0,183	1,248
Hata	296	0,311		0,245		0,276		0,292		0,328		0,240		0,207		0,147	
Toplam	300																

* p<.01 ** p<.05

Cizelge 2. Geniş ailedede ve çekirdek ailedede yaşayan çocukların doğum sırasına göre aile değerlendirme ölçümleri alt boyutlarına ilişkin ortalamalar, standart sapmalar ve varyans sonuçları

AİLE DEĞERLENDİRME ÖLÇEĞİ ALT PUANLARI																		
Alle tipi ve Doğum sırası	N	Problem gözüme		İletişim		Roller		Duyguşal tepki		İlgî gösterme		Davranış kontrolü	Genel işlevler	Toplam				
		—	X	—	X	—	X	—	X	—	X							
GEN. ALLE	İlk	58	2,26	0,61	2,33	0,58	2,29	0,66	2,36	0,51	2,31	0,64	2,20	0,52	2,11	0,66	2,29	0,46
	Ort.	52	2,26	0,65	2,43	0,49	2,35	0,59	2,48	0,62	2,31	0,61	2,18	0,50	2,18	0,57	2,32	0,41
	Son	40	2,42	0,59	2,40	0,58	2,26	0,65	2,43	0,49	2,32	0,60	2,19	0,53	2,19	0,63	2,34	0,49
	Topl	150	2,30	0,62	2,39	0,55	2,30	0,63	2,42	0,56	2,31	0,61	2,19	0,53	2,15	0,62	2,31	0,45
ÇEK. ALLE	İlk	56	1,96	0,45	2,12	0,38	2,09	0,36	2,07	0,50	2,06	0,48	1,94	0,52	1,83	0,40	1,95	0,28
	Ort.	63	2,06	0,49	2,23	0,37	2,02	0,33	2,27	0,53	2,17	0,56	2,01	0,33	1,90	0,39	1,95	0,30
	Son	31	2,03	0,55	2,08	0,56	1,83	0,45	1,96	0,49	1,89	0,54	1,96	0,33	1,84	0,33	1,94	0,30
	Topl	150	2,01	0,49	2,16	0,42	2,01	0,38	2,13	0,52	2,07	0,53	1,97	0,44	1,87	0,38	1,95	0,29
GEN EL	İlk	114	2,11	0,56	2,23	0,50	2,19	0,54	2,22	0,53	2,19	0,58	2,07	0,53	1,98	0,56	2,12	0,42
	Ort.	115	2,15	0,58	2,32	0,44	2,17	0,49	2,36	0,58	2,23	0,58	2,09	0,44	2,03	0,50	2,12	0,40
	Son	71	2,25	0,60	2,26	0,59	2,08	0,61	2,23	0,54	2,13	0,61	2,08	0,51	2,03	0,54	2,17	0,46
	Topl	300	2,15	0,58	2,27	0,50	2,15	0,54	2,28	0,55	2,19	0,59	2,08	0,50	2,01	0,53	2,13	0,42
Vary. Araii. Sonu.	sd	KO	F	KO	F	KO	F	KO	F	KO	F	KO	F	KO	F			
Aile Tipi	1	6,355	19,988*	4,294	17,615*	7,316	26,718*	7,311	25,590*	5,265	15,737*	3,494	14,461*	6,210	22,942*	9,685	65,226*	
Cins.	1	0,306	0,963	0,348	1,427	0,516	1,885	0,986	3,452**	0,398	1,190	3,612	0,149	0,121	0,446	1,486	0,100	
At.xc	1	0,211	0,664	8,352	0,343	0,296	1,082	0,410	1,435	0,478	1,429	4,123	0,171	4,245	0,157	2,781	0,187	
Hata	296	0,318		0,244		0,274		0,286				0,242		0,271		0,148		
Toplam	300																	

* p<.01 ** p<.05

duğu belirlenirken, aile tipi x doğum sırası interaksiyonuna göre problem çözme, iletişim, roller, duygusal tepki verme, ilgi gösterme, davranış kontrolü, genel işlevler ve toplam puan arasındaki farkın önemli olmadığı ($p>0.05$) saptanmıştır. Farklılığın hangi gruptan kaynaklandığının belirlenmesi amacıyla yapılan Duncan testi sonucunda duygusal tepki verebilme puan ortalamaları arasındaki farklılığı son çocukların puan ortalamalarının yarattığı ortaya konulmuştur.

Çizelge incelendiğinde doğum sırası ile duygusal tepki verme puanı arasındaki farkın anlamlı olduğu, dolayısıyla son çocukların, aile üyelerinin her türlü uyarıları karşısında en uygun tepkiyi göstermedikleri ve sevgi, mutluluk, neşe, gibi duygularını yeterince ortaya koymadıkları görülmektedir. Bu durum ailedeki büyük çocuğa atfedilen yetişkin rolü ve diğer çocuklara oranla daha fazla sorumluluk verilmesi, gerek büyük ebeveynler gerekse ebeveynler tarafından büyük çocuklara ailenin ilk mürüvveti gözüyle bakılması ve değer verilmesi, ilk doğan çocukların daha fazla iletişimde girilmesi dolayısıyla son çocukların ihmali edilmesine ve son çocukların duygularını ifade etmelerinin engellenmesine neden olabilmektedir.

Başar (1992)'a göre ailedeki büyük çocuklar ortanca ve son çocuklara göre daha az davranış bozukluğu göstermekte, duygusal anlamda son çocuklar daha fazla sorun yaşamaktadır.

Çizelge 3'de hem geniş hem de çevredek ailede en yüksek toplam aile değerlendirme puan ortalamasına üç ve daha fazla kardeşi olan çocukların sahip olduğu yanı bu çocukların aile ortamını diğer çocuklara göre daha sağlıksız algıladıkları dikkat çekmektedir.

Çizelge 3'de yapılan varyans analizi sonucunda aile tipi ile problem çözme ($p<0.01$), duygusal tepki verme ($p<0.05$), genel işlevler ($p<0.01$) ve toplam puanları ($p<0.01$) arasındaki farklılığın önemli olduğu belirlenirken, iletişim, roller, ilgi gösterme, davranış kontrolü puanları arasındaki farklılığın önemli olmadığı ($p>0.05$) belirlenmiştir. Kardeş sayısı ile ise problem çözme ($p<0.05$), iletişim ($p<0.01$), roller (0.05), ve toplam puan ($p<0.01$) arasındaki farklılığın önemli olduğu saptanırken, duygusal tepki gösterme, ilgi gösterme, davranış kontrolü ve genel işlevler arasındaki farkın önemli olmadığı ($p>0.05$) belirlenmiştir. Aile tipi x kardeş sayısı interaksiyonunda ise iletişim ($p<0.01$), roller ($p<0.05$) ve genel işlevler ($p<0.01$) arasındaki puanların önemli olduğu ortaya konulmuştur.

Yapılan Duncan testi sonucunda kardeş sayısı ile, problem çözme, iletişim, roller ve toplam aile değerlendirme puanları açısından farklılığın üç ve daha fazla kardeşe sahip olan çocukların puanlarının yarattığı dolayısıyla bu çocukların aile ortamını daha olumsuz değerlendirdikleri ortaya konulmuştur.

Akcan (2001), ailenin ilköğretimde öğrenci başarısını incelediği çalışmasında, kardeşi olmayan öğrenciler ile dört veya daha fazla kardeşi olan öğrencilerin daha başarısız olduğunu bulmuştur.

Çizelge 4'de geniş ailede yaşayan çocukların birlikte yaşadığı büyük ebeveynin kim göre aile değerlendirme ölçüği alt boyutlarına ilişkin ortalamalar, standart sapmalar ve varyans analizi sonuçları verilmiştir.

Yapılan varyans analizi sonucunda ise çocuğun birlikte yaşadığı büyük ebeveynin kim olduğuyla, roller puanı arasındaki farkın önemli olduğu ($p<0.05$)

Çizelge 3. Geniş aileded ve çekirdek ailedede yaşayan çocukların kardes sayılarına göre aile değerlendirme ölçümleri alt boyutlarına ilişkin ortalamaları, standart sapmalar ve varyans analizi sonuçları

AİLE DEĞERLENDİRME ÖLÇEĞİ ALT PUANLARI																		
Aile tipi ve Kardeş sayısı	N	Problem çözme		İletişim		Roller		Duygusal tepki		İlgi gös- terme		Davranış kontrolü	Genel işlevler	Toplam				
		-	x	-	x	s	-	x	s	-	x							
GEN. AİLE	Tek	3	3,10	1,25	2,29	0,25	1,54	0,47	2,49	0,57	2,14	0,00	2,10	0,38	2,88	1,06	2,36	0,43
	1-2	49	2,23	0,62	2,14	0,58	2,14	0,61	2,31	0,47	2,13	0,52	2,09	0,47	1,97	0,58	2,17	0,43
	3 ve üstü	98	2,31	0,59	2,51	0,50	2,41	0,61	2,47	0,57	2,41	0,64	2,24	0,55	2,22	0,60	2,39	0,45
ÇEK. AİLE	Topl	150	2,30	0,62	2,39	0,55	2,30	0,63	2,42	0,55	2,31	0,61	2,19	0,53	2,15	0,62	2,31	0,45
	Tek	10	2,08	0,58	2,15	0,31	1,97	0,37	2,06	0,45	2,05	0,45	1,90	0,21	1,70	0,35	1,99	0,23
	1-2	78	1,99	0,44	2,16	0,43	2,01	0,39	2,17	0,57	2,06	0,55	1,96	0,43	1,93	0,38	1,88	0,30
3 ve üstü	62	2,03	0,54	2,16	0,43	2,00	0,37	2,10	0,48	2,10	0,53	2,00	0,48	1,81	0,38	2,02	0,27	
	Topl	150	2,01	0,49	2,16	0,42	2,01	0,38	2,13	0,52	2,07	0,53	1,97	0,44	1,87	0,38	1,95	0,29
	Tek	13	2,31	0,85	2,18	0,30	1,87	0,42	2,16	0,49	2,07	0,39	1,95	0,25	1,97	0,74	2,07	0,31
EL	1-2	127	2,08	0,53	2,15	0,49	2,06	0,49	2,22	0,54	2,08	0,54	2,01	0,45	1,95	0,46	1,99	0,38
	3 ve üstü	160	2,20	0,58	2,37	0,50	2,25	0,57	2,33	0,57	2,29	0,62	2,15	0,54	2,06	0,56	2,25	0,43
	Topl	300	2,15	0,58	2,27	0,50	2,15	0,54	2,28	0,55	2,19	0,59	2,08	0,50	2,01	0,53	2,13	0,42
Vary. Analiz. son.	sd	KO	F	KO	F	KO	F	KO	F	KO	F	KO	F	KO	F			
Aile Tipi	1	4,891	15,577*	0,467	2,018	2,158	0,081	1,811	6,212**	0,459	1,388	0,673	2,818	5,404	21,035*	2,210	15,047*	
Cins.	1	1,1012	3,223**	1,134	4,901*	1,241	4,685**	6,939	0,238	0,922	2,786	0,351	1,470	0,557	2,167	1,118	7,937*	
A.t.xc.	1	0,656	2,089	1,160	5,010*	1,211	4,573**	0,481	1,651	0,510	1,542	0,113	0,471	2,086	8,120*	5,804	0,412	
Hata	296	0,314		0,231		0,265		0,291	0,331		0,239		0,257		0,141			
Toplam	300																	

* p<.01 ** p<.05

belirlenmiştir. Duncan testinin sonucunda çocuğun birlikte yaşadığı büyük ebeveynin kim olduğuyla, roller arasındaki faklılığın büyüğünü kaynaklandığı belirlenmiştir. Büyükbabasıyla yaşayan çocukların aile değerlendirme toplam puan ortalamaları ve roller puan ortalamalarının düşük olması, çocukların büyüğünü kaynaklandığı ailelerini daha olumlu algıladıklarını göstermektedir. Çoğu büyükbaşa torunlarıyla sıcak ilişkiler kurabilmekte, onlarla fazla zaman geçirmekte, iyi huyları ile örnek olmakta ve torunlarına insan sevgisi, doğa sevgisini verebilmektedir. Aile içerisinde büyükbaşaların çocuğun ebeveyniyle çatışmaya girmemesi dolayısıyla ailede çatışma yaşanmaması da çocuğun aile ortamını daha olumlu değerlendirmesine neden olabilmektedir.

Çizelge 5'de geniş ailede yaşayan çocukların büyük ebeveyniyle yaşama süresine göre aile değerlendirme ölçüği alt boyutlarına ilişkin ortalamalar, standart sapmalar ve varyans analizi sonuçları verilmiştir.

Çizelge 5 incelendiğinde, 3-6 aydır büyük ebeveyniyle yaşayan çocukların toplam puan ortalamalarının 2.31 ± 0.47 , 6 ay- 1 yıldır büyük ebeveynleriyle yaşayan çocukların puanının 2.42 ± 0.55 , 1 yıl ve daha fazladır büyük ebeveynleriyle yaşayan çocukların puanının ise 2.29 ± 0.42 olduğu görülmektedir.

Yapılan varyans analizi sunucunda büyük ebeveynlerle yaşama süresi ile alt puanlar arasındaki farkın önemli olmadığı ($p>0.05$) belirlenmiştir.

Çizelgede de görüldüğü gibi 6 ay-1 yıldır büyük ebeveynleriyle yaşayan çocukların toplam puanları diğerlerine göre daha yüksektir. Bu durum 6 ay-1 yıldır büyük ebeveynleriyle yaşayan

çocukların ailelerini daha sağıksız olarak algıladıklarını göstermektedir. Bu sonuç büyük ebeveynlerle yaşamaya alışmanın başlangıcı olmasından, yeni bir düzene geçilmesinin zorluğu gibi nedenlerden kaynaklanabilmektedir.

Sohtorikoğlu (2001), aile kavramının gelişimini etkileyen faktörleri incelediği çalışmasında, aile kavramının kazanılma düzeyinde aile büyükleriyle aynı evde yaşama süresinin önemli olduğunu, süre uzadıkça çocukların aile ortamını sağıksız olarak değerlendirdiklerini ortaya koymuştur.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu çalışma, geniş ve çekirdek ailede yaşayan 12-13 yaş grubu çocukların aile ortamlarını algılamalarını incelemek, etkili olabilecek etmenleri ortaya koymak, aileleri algılamalarının bazı değişkenlere göre farklılık yaratıp yaratmadığını tespit etmek ve aileyi algılama ile aile tipi arasında ilişki olup olmadığını saptamak amacıyla gerçekleştirılmıştır.

Araştırma sonucunda geniş ve çekirdek ailede yaşayan çocuklar arasında aile değerlendirme ölçüği alt boyutları ve toplam puan açısından önemli farklılıklar olduğu belirlenmiştir. Çocukların cinsiyeti, doğum sırası ile değerlendirme ölçeğinin alt boyutları açısından önemli farklılıklar saptanmıştır ($p<0.01$, $p<0.05$). Kardeş sayısı değişkeni açısından aile değerlendirme toplam puanı üzerinde önemli fark yarattığı belirlenmiştir ($p<0.01$). Cinsiyet, doğum sırası değişkenlerinde aile değerlendirme toplam puanına ait bir farklılık saptanamazken ($p>0.05$), aile tipi x kardeş sayısı etkileşimlerinde aile değerlendirme ölçüği alt boyutlarına ilişkin önemli farklılıkların olduğu saptanmıştır

Çizelge 4. Geniş ailede yaşayan çocukların birlikte yaşadığı büyük ebeveynin kim olduğuna göre aile değerlendirme ölçüği alt boyuttarına ilişkin ortaamalar, standart sapmalar ve varyans analizi sonuçları

AİLE DEĞERLENDİRME ÖLÇEĞİ ALT PUANLARI										
Birlikte yaşıdığı büyük ebeveynin kim olduğu	N	Problem şözüme	İletişim	Roller	Duygusal tepki	İlgi gösterme	Davranış kontrolü	Genel işlevler	Toplam	
		- x	s -	- x	s -	- x	s -	- x		
GENİŞ AİLE	B. anne	80	2,23	0,63	0,37	0,55	2,25	0,67	2,37	0,58
	B. baba	19	2,22	0,48	0,25	0,56	2,20	0,31	2,49	0,44
	Herkisi de	51	2,30	0,65	0,47	0,54	2,49	0,63	2,47	0,52
Toplam		150	2,30	0,62	2,39	0,55	2,30	0,63	2,42	0,55
Varyans Analiz Sonuçları		Sd	KO	F	KO	F	KO	F	KO	F
Gruplarici	2	7,523	0,191	0,377	1,243	1,371	3,524**	0,210	0,692	0,783
Gruplararası	147	0,394	0,304	0,389		0,30	0,37		0,27	0,376
Toplam	149									

** p<.05

Çizelge 5. Geniş ailede yaşayan çocukların büyük ebeveyniyle yaşama süresine göre aile değerlendirme ölçümleri alt boyutlarına ilişkin ortalamalar, standart sapmalar ve varyans analizi sonuçları

AİLE DEĞERLENDİRME ÖLÇEĞİ ALT PUANLARI																		
Büyükebeveynlerle yaşama süresi	N	Problem çözme		İletişim		Roller		Duyusal tepki		İlgî gösterme		Davranış kontrolü	Genel işlevler	Toplam				
		-	x	-	x	s	-	x	s	-	x							
GENİŞ AİLE	3-6 ay	42	2,32	0,57	2,41	0,54	2,29	0,64	2,49	0,55	2,20	0,66	2,20	0,55	2,17	0,59	2,31	0,47
	6ay-1 yıl	20	2,29	0,57	2,47	0,61	2,51	0,73	2,49	0,47	2,37	0,64	2,24	0,62	2,33	0,66	2,42	0,55
	1 yıl ve üstü	88	2,29	0,66	2,36	0,54	2,26	0,60	2,37	0,56	2,35	0,59	2,17	0,50	2,10	0,62	2,29	0,42
Toplam		150	2,30	0,62	2,39	0,55	2,30	0,63	2,42	0,55	2,31	0,61	2,19	0,53	2,15	0,62	2,31	0,45
Varyans Analiz Sonuçları		Sd	KO	F	KO	F	KO	F	KO	F	KO	F	KO	F	KO	F		
Gruplararası		2	6,650	0,0117	0,115	0,378	0,517	1,291	0,241	0,796	0,347	0,908	3,958	0,138	0,411	1,067	0,126	0,605
Gruplararçılı		147	0,395		0,307		0,401		0,30		0,38		0,287		0,385		0,20	
Toplam		149																

($p<0.01$, $p<0.05$). Geniş ailede yaşayan çocukların ise, birlikte yaşadığı büyük ebeveynin kim olduğu değişkenlerinin aile değerlendirme ölçüği alt puanları açısından önemli farklar yarattığı sonucuna varılmıştır ($p<0.01$, $p<0.05$).

Bir toplumun istenilen refah düzeyine ulaşması, onu meydana getiren bireylerin iyi yetiştirilmesine bağlıdır. Bu nedenle gelecekte toplumda üretken bireyler olarak görev alacak çocukların, gelişimini ve eğitimini sağlayacak ortamın hazırlanması o toplumun geleceği açısından büyük önem taşımaktadır.

Günümüz aile yapısı, işlevleri ve aile içindeki bireyler arasındaki ilişkiler büyük ölçüde değişmiş olmakla beraber, çocukların bakım, gelişim ve eğitiminde hala en önemli, en etkili kurum ailedir.

Araştırma sonuçlarının da gösterdiği gibi aile tipleri, çocuğun aileyi sağlıklı veya sağıksız olarak algılamalarında önemli bir etkendir. Geniş aile yapısı çocuğun ailesini sağıksız olarak algılamasına neden olabilmektedir.

Geniş ailede yaşayan çocukların ailelerini daha olumlu algılayabilmeleri için ailelere ve devlete çeşitli öneriler verilebilir. Ailelere şu öneriler sunulabilir: Anne-baba ve büyük ebeveynler çocuğun gelişim dönemlerini ve dönemde göre özelliklerini iyi bilmeli, gereksinimlerine karşı duyarlı olmalıdır. Aile büyükleri çocuk için en önemli besinin 'sevgi' olduğunu kavramalı, çocuklarına yeterince sevgi ve ilgi göstermeli, ancak aşırıya kaçmamaya özen göstermelidir. Aile büyükleri çocukla ilgilenip, onunla iletişim kurmalı, çocuğa belli sınırlar içinde özgürlük verilerek rehberlik etmeli, yaşantısındaki başarılı davranışları ödüllendirmelidirler. Aile büyükleri kendi içinde yaşadıkları uyumsuzluk ve

sorunları çocuğa aktarmamaya özen göstererek, çocuk yetiştirme yöntemleri konusunda birlik ve beraberlik içinde olmalı, tutarlı davranışmalıdır.

Bu konuda devlete düşen sorumluluklar şu şekilde sıralanabilir: Anne-babalara yönelik eğitim programları hazırlamalı, bu programlarda çocukla iletişim ve büyük ebeveyn ilişkileri ele alınmalıdır. Anne-baba okulu açılmalıdır. Bu kurumlarda anne-babalara ve aile büyüklerine verilecek kurslarda çocuk ve gençlerin gelişim özellikleriyle onlara iletişim nasıl kurulacağı anlatılmalı, böylelikle anne ve babaların çocuklarına karşı olumlu tutum geliştirmeleri sağlanmalıdır. Aile danışmanlığı merkezleri yaygınlaştırılarak tanıtılmalı ve aileler gereksinme duyduklarında bu tür kurumlara başvurmayı sağlanmalıdır. Toplumların gelişiminin bugünün sağılıklı kişilik özelliğine sahip çocuklarla gerçekleşebileceğinin unutulmamalı çocuklara her koşulda önem verilmelidir.

KAYNAKÇA

Başar, F. (1992) "Ankara Kalaba Çocuk İslahevi'nde kalan 15-18 yaş grubu ergenlerin suça yöneliklerinde aile enin etkisi üzerine bir araştırma", Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi, Ankara.

Bıçaklı, M. ve Gürsoy, F. (2004). Annesi Çalışan ve Çalışmayan Çocukların Tutumlarını Algılamalarının ve Benlik İmajlarının İncelenmesi. Ankara Üniversitesi Ev Ekonomisi Yüksekokulu Yayıni No:8 S1,S1 Ankara.

Bulut, I. (1990) "Aile değerlendirme ölçüği el kitabı", Özgüzelş matbaası, Ankara.

Coşkun, T. (2005). Geniş ve Çekirdek Ailede Yaşayan Çocukların Aile Ortamını Algılamalarının İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi, Ankara.

Cengiz, R. (1993) "Kasabada aile yapısı", Yüksek Lisans Tezi, Cumhuriyet Üniversitesi, Sivas.

- Gökçe, B (2004). Türkiye'nin Toplumsal Yapısı ve Toplumsal Kurumlar, Savaş Yayınları, Ankara.
- Gönen, E. ve Hablemitoğlu, Ş. (1993) "Toplumsal değişim sürecinde aile: Yapı, etkileşim ve işlevleri", Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Yayınları, Ankara.
- <http://yayim.meb.gov.tr/yayimlar/eylul/18.htm>, Erişim Tarihi: 15.05.2005.
- Dizman, H. (2003) "Anne-babası ile yaşayan ve anne yoksunu olan çocukların saldırganlık eğilimlerinin incelenmesi", Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi, Ankara.
- İçli, G. (1994) "Sosyal sorunlar çerçevesinde kentsel ailede aile içi ilişkiler", Doktora Tezi, Cumhuriyet Üniversitesi, Sivas.
- Sohtorkoçlu, Ş. (2000) "5-7 yaş çocukların da aile kavramının gelişimini etkileyen faktörlerin incelenmesi", Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi, İstanbul.
- Topçuoğlu, S. (2001) "Çekirdek ailede ve geniş ailelerde aile fonksiyonlarının çeşitli değişkenlere göre incelenmesi", Yüksek Lisans Tezi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun.